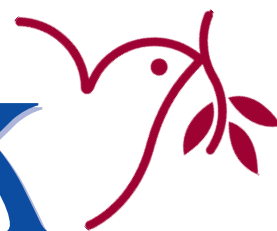

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2012. december 16.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 51. SZÁM

Szombathelyen baptista imaház nyílt

Papp János hálaadó imádságot mond

November 25-én, vasárnap este már hivatalosan is megnyitottuk a szombathelyi imaházat. Az épület ára 55 millió forint. Ebből már kifizettünk 28 millió forintot. A még hátralévő összeget két részletben kell majd kifizetnünk 2013 és 2014 júniusáig. Jelenleg már van 2,5 millió forintunk a következő részletre. A 2013-as húsvéti célgyűjtés a szombathelyi imaházvásárlásra lesz megtartva. Köszönjük!

A megnyitó egy ünnepi istentisztelet keretében történt, mely nagy örömünkre – a szükséges protokollemelek mellett is – főként lelki alkalom volt, előremutató igei üzenetekkel.

Vendégeink voltak Papp János egyházelnök, aki az igehirdetéssel és a megnyitó imádsággal szolgált, dr. Mészáros Kálmán, aki egyháztörténeti bemutatót tartott, a környező baptista gyülekezetek pásztorai, vezetői. Képviselőt küldött az önkormányzat és az ökumenében részt

vevő egyházak. Jelen volt a szombathelyi média is.

Varga László Ottó

„Imaházat nyitottak a Szent Márton utcában” címmel a *Vas Népe* megyei hírlap is tudósított az ünnepi alkalomról: „A szombathelyi baptista gyülekezet szép fejlődést tudhat magáénak. 1997-ben egy baptista házaspár ideköltözésétől lehet számon tartani történetüket. Ma százharminc tagot számlálnak, a megye tíz településén vannak jelen. Egy évvel ezelőttig a Szombathelyi Képtárban tartották vasárnapi istentiszteleteiket, mostantól a Szent Márton utca 58. szám alatti épületet használják, immár tulajdonosként... A baptistákat sokan ismerik karitatív tevékenységükről, például a karácsonyi cipősdoboz-akciójukról. Az idén is várják a doboznyíradományokat, de már a Szent Márton utcai imaházukba.”

Jó volt olvasni ezeket a sorokat is.
(A szerk.)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap, mint valami csapda...” (Lk 21,34–35)

A HÉT GONDOLATA

A lelki éberségnek lehetnek akadályai. Olyan akadályok ezek, amelyekkel nap mint nap találkozunk a hívó ember. Mámor: ...a mámoros állapotot jellemezhetjük úgy, mint ami valami izgalomteli vagy euforikus állapot, ami kívül esik a józanságon. A megélhetés gondjai. Talán 21. századunk leginkább jelen levő kísértése még a hívó ember számára is. (János Csaba, Erdély)

A HÉT GYAKORLATA

Tudjál álmokra várni, ahogy ők tudnak várni rád, az éber csak így nem csalja meg magát.
(Szilágyi Domokos)

A HÉT IMÁJA

Uram, tarts szóval mindig, beszélj hozzám, hogy lelkem el ne aludjon! Ámen.

Áldozat vagy alamizsna?!

– No, indulhatunk! – mondta feleségének Sándor bácsi, amint a második ládát is feltette a kiskocsira. A műanyag ládák éppen elérték egymás mellett a kocsin, meg sem mozdultak az úton. Igaz, nem is volt okuk a mozgolódásra, mert egészen a piacig sima betonjárda vezetett.

A piac jó 20 percnnyire volt a háztól, ezt az utat hetente kétszer megtette Sándor bácsi és Margit néni. Vitték az eladnivalókat. Mindig azt, ami éppen termelt a nagy kertben.

(Folytatás az utolsó oldalon)

Jövő minden reményét ringatom,
Mint a vihart és fészket a falomb.

Így állok örök békeségbe már
S az Istent várom, aki földre száll.

(Juhász Gyula: A várta)

Lepramisszió

„Nem a láthatókra
nézünk, hanem
a láthatatlanokra”

A fenti gondolat volt hangsúlyos a Lepramisszió évente szokásos, közgyűléssel egybekötött őszi csendesnapján, október 1-jén Budapesten, az Alag utcai központban.

Riskóné Fazekas Márta lelkész, a Lepramisszió igazgatója bevezető igei gondolataiban (2Kor 4,14-18) kiemelte, hogy különösen igaz ez a Lepramisszió magyarországi szolgálatára. A szolgálat célja ugyanis a Magyarországon gyűjtött pénzügyi adományok eljuttatása az általunk támogatott országok gyógyító tevékenységére. Nem látjuk, nem ismerjük sem a magyar adományozók többségét, sem a távoli országokban élő leprás betegeket.

A magyar adományozók viszonylatában a Lepramisszió tevékenysége kibővült: külmiszióból belmiszió is lett. A misszió kilépett a gyülekezeti kereteiből: kiterjesztette adománygyűjtő tevékenységét az egész magyar lakosságra. Az utóbbi években ugyanis a Lepramisszió szórólapjai számtalan világi újságban és folyóiratban megjelentek. Sok olyan adományozó van, aki nemcsak egyszer, hanem többször, illetve rendszeresen támogatja a missziót pénzügyi adományaival. Mivel értesültek arról, hogy a Lepramisszió keresztény szervezet, ezért a felelősségünk is megnőtt ezen adományozóink felé. Egy-egy körlevél megérinthati a szívüket, közelebb viheti őket Istenhez. Nemcsak adományokat kérünk, hanem értékeket is közvetítünk feléjük. Rendszeresen imádkozunk a számunkra ismeretlen, Istent még nem ismerő adományozókért! Ne csak a Lepramisszióval tartsák a lépést, hanem legyenek ők is Isten megváltott gyermekei!

Kapi Zoltán lelkész, a Lepramisszió elnöke vezette le a közgyűlést. Ennek keretében megköszönte Győri Kornél nyugdíjas lelkész munkáját. Győri testvér eb-

(Folytatás a következő oldalon)

Szolgálat a hajléktalanszállón

A Baptista Szeretetszolgálat több iskolát, intézményt vett át ebben az esztendőben, az elmúlt évben pedig szociális intézményeket és néhány hajléktalanszállót. Úgy gondolom, hogy napjaink felgyorsult eseményei, a világ új kihívásai nemcsak nehézségeket, hoznak közösségeinknek, hanem az Úr által nyitott ajtókat adnak gyülekezeteink szolgálattevői részére. Számomra is különleges lehetőségként adatott, a kihívás mellett, hogy nemcsak gyülekezetemben szolgálhatok, hanem nehéz helyzetben élő hajléktalanok felé is, és valóban Krisztus jó illatát vihetem feléjük.

A Lehetőségek Háza négy hajléktalanszállóján lelkigondozói és lelkészi feladatokat látok el 2011 decemberétől. A szolgálatok zöme személyes beszélgetésekből, istentiszteleti alkalmakból, filmklubokból és időnként bibliai vetélkedőkből áll. Az utóbbi időben kérésre több gyülekezet szolgálatcsoportja látogatott el a szállókra. Igazi áldásnak tartom, hiszen a lakók, akik alig-alig ismerik a baptista közösséget, ezáltal teljesebb képet alkothatnak közösségünkről.

Nagy örömmre szolgált, hogy saját gyülekezetem, a Kartali Baptista Gyülekezet október 20-án 16 fős csoporttal a csepeli szállón tett látogatást. A szállóról szép számban jöttek le a társalgóba az érdeklődők, ahol családi hangulatban le lehetünk együtt. A fiatalok ének-zenei szolgálata már az alkalom elején megérintette a lakók szívét, és felhangolta az igei üzenet, biznyságtételek befogadására. Az első biznyságtételevő egy hajléktalan testvérnő volt, aki megtéréséről tett biznyságot. Majd gyülekezetünk nyugdíjas lelképásztora, Szlepák Lajos igei szolgálatát félretéve arról beszélt, hogy gyermek-kora szegénységben, de

mégis nagy szeretetben és lelki gazdagságban telt, a lakókat is arra buzdította, hogy minden pénznél többet ér megváltottnak lenni. Ezután a kedves nőtestvérek lelkes biznyságtételei megtérésükről, házasságukról, különböző élethelyzetekről szóltak, ahogyan az Úr átsegítette őket anyagi szükségben, gyászban, megpróbáltatásban, re-

ményt jelentettek a hallgatók számára. Az alkalom végén többen ott maradtak beszélgetni. A gazdagon megterített szeretetvendégség asztaláról hamar elfogyott a sok finomság, amiről a kartali testvérek gondoskodtak. A gyülekezet szeretete valóságos módon jutott el a sok problémától szenvedő, megtört emberekhez, de a szolgáló testvérek is gazdagodtak az itt tapasztalt élményekkel. Átélték, hogy „jobb adni, mint kapni”. Az újbóli találkozás reményében váltak el a lakók és a vendégek.

Más szolgálócsoportok is hasonló élményekkel távoztak a szállóról. Megemlíteném őket név szerint is: Sinkovics Sándor testvért és a csepeli fiatalokat, Sinka Csaba testvért és szolgálócsoportját, valamint a tóalmási Élet Szava Bibliaiskola szolgálattevőit. Szeretettel várjuk baptista gyülekezetek további szolgálócsoportjait is, akik szívesen meglátogatnák a hajléktalanokat a szállókon.

Végül egy kéréssel szeretnék fordulni a kedves testvérek felé: az intézmény könyvtárát keresztény könyvekkel gazdagítanánk, mivel ilyen témájú könyvek alig vannak a polcokon. Megfelelnek használt evangéliumi könyvek, regények, melyek építőek lehetnek a lakók számára. Aki tud ilyen adományozásban segíteni, kérem, jelezze az alábbi telefonszámon (20/886-8789)!

Sörös Attila

Székházunkban ülésezett a Keresztény-Zsidó Társaság (KZST) elnöksége

A KZST 1991-ben alakult. Elnökségét a magyarországi keresztény egyházak, a zsidó közösségek vezetői, lelkészei, rabbijai, egyetemi tanárok, véleményformáló intézmények vezetői alkotják. Elnökségi üléseinek az említett szervezetek, intézmények biztosítanak helyszínt. Ebben az évben a baptista egyház elnöki tanácstermében

gyűltünk össze az egyházvezetés szíves meghívására. Az eseményt *Papp János* baptista egyházelnök nyitotta meg, majd *Szécsi József*, a KZST főtítkárára vezette le. Az ülést megtisztelte jelenlétével Izrael államának magyarországi nagykövete, *Ilan Mor* úr, aki tartalmas előadást tartott Izrael jelenlegi politikai helyzetéről és az izraeli vallásközi kapcsolatokról. Részt vett az ülésen a hetven éve alakult Nemzetközi Keresztény-Zsidó Tanács delegációja rabbi *Ehud Bandel* alelnök vezetésével, aki felszólalásában hangsúlyozta a dialógus fontosságát, ami szervezet alapelve. *Szita Szabolcs* – a budapesti Holokauszt Emlékközpont igazgatója, a KZST elnökségi tagja előadásában megemlékezett a vészkorszak áldozatairól, ismert és kevésbé ismert embermentőkről, akiknek hősiessége ma is erőforrás az élők számára. Az éledő új típusú antiszemitizmussal kapcsolatban (amiről a

nagykövet úr is beszélt a napokban, parlamentben elhangzottakra utalva) kiemelte a fiatal nemzedék oktatásának fontosságát. A gyűlés szívmelengető eseménye volt az elnökség három 90. életévüket betöltő tagjának köszöntése: *Schweitzer József* nyugalmazott országos főrabbi, *Domán István* főrabbi, az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem professzora, és *Hidvégi György*, a Magyar-Izraeli Baráti Társaság tiszteletbeli elnöke; mindhárman életkoruknak megfelelő fizikai kondícióban, de kiváló szellemi frissességben fogadták köszöntésünket és áldáskívánásunkat. Végül *Szécsi József* főtítkárá úr jelentését hallgattuk meg a 2012-es év eseményeiről, amit hozzászólások követtek. Az ülést étkezés közbeni kötetlen beszélgetés zárta a barátság és elfogadó szeretet légkörében.

Dobner Győző
KZST elnökségi tag

A Vox Nova Rákoscabán

„Szép volt”, „Megérte”, „Köszönjük a meghívást”, „Lélekemelő”, „Szükségem volt rá”, „Éreztük Isten jelenlétét”... ilyen és hasonló mondatfoszlányokat hallott az ajtónálló testvér a rákoscabai imaházból 2012. november 24-én este távozóktól. Ők mindannyian a Vox Nova Baptista Férfikar műsorát hallgatták meg. Különös hangulata van a férfikórusok énekének. Ezt az estét igazán maradandó értéké a dallamok mellett az evangéliumi szövegek tették. A kezdő ének – „Mennyben lakó én Istenem... a te szemed rajtam legyen” – a biztonságért fohászoló, a záróének – „Ha Isten békéje lakja szívemet, úgy dülhat vihar ellenem” – a Megváltó közelében békességre jutó ember üzenetét hordozta. A köztes

szolgálatok – kórusművek, szólóénekek, versek, igei gondolatok – az életet átformáló, a minden körülmények között békességet adó megfeszített Krisztusról szóltak. A férfikart *Szilágyiné Mátyus Elvira* vezette. Szólót énekelt *Tóth Pál* és *Tóth Kornél*. Ihletett módon szavalt *Kovács Artúr* és *Horváth László*. Az igei üzenetet *Sipos Sándor* tolmácsolta. A műsor részeként *Tóka Szabolcs* orgonajátékában és *Tóth Sámuel* zongorajátékában gyönyörködhetek a hallgatók. *Szomor Imre* testvér, gyülekezetünk előjárója, az est házigazdájaként zárszavában minden résztvevő közös óháját fejezte ki: Isten áldása legyen a Vox Nova Baptista Férfikar szolgálatain!

László Gábor

(Folytatás az előző oldalról)

ben a ciklusban a Magyarországi Baptista Egyház lelkész képviselőjeként vett részt a Lepramisszió Nemzeti Bizottságának munkájában. Sok értékes hozzászólással, tanáccsal támogatta a szolgálatot. Győri testvér búcsúszavaiban elmondta, hogy folytatkozó erejét a lekipásztori szolgálatra szeretné összpontosítani, ezért kellett megválnia a Lepramisszióban betöltött tisztségétől. Örömet fejezte ki, hogy megismerhette ezt a szolgálati területet is.

A Magyarországi Baptista Egyház vezetősége Győri testvér megüresedett kurátori helyére *Drenyovszki Pál* nyugdíjas lelkipásztort jelölt. A nemzeti bizottság örömmel fogadta jelölését, hiszen *Drenyovszki Zita* korábban több éven keresztül végzett hasonló szolgálatot a Lepramisszióban. A közgyűlés egyhangúan elfogadta *Drenyovszki* testvér jelölését, s megtörtént az eskütétele is.

A Lepramisszió elnökének tisztsége lejár. Az új elnök jelöléséhez jelölőbizottság felállítására került sor az egyéni támogatók és a támogató gyülekezetek köréből. Így esett a választás baptista részről *Katona Béla* lelkipásztorra, aki a jelölőbizottságban végzi szolgálatát néhány hónapon keresztül.

A csendesnap – mint mindig – szeretetvendégséggel zárult, ahol még lehetőség volt beszélgetésre, a támogatók, munkatársak megismerésére.

Pálkás Ibolya
a Lepramisszió Nemzeti Bizottságának baptista képviselője

A Lepramisszió hirdetése

– Ha valakinek feleslegessé vált, jó állapotban lévő szemüvege van, eljuttathatja az alábbi címre: Lepramisszió, 1151 Budapest XV., Alag u. 3.

– Szórolapok, ismeretterjesztő anyagok az alábbi címen kérhetők: *Riskóné Fazekas Márta*, 2143 Kistarcsa, Hunyadi u. 17. E-mail: risko.marta@invitel.hu.

– Információ: *Pálkás Ibolya*, telefon: 06 20 886-4851, e-mail: psibolya@gmail.com.

Szegedi bemelegítők bizonyágtételei

Nagy Dóra: „Református vallású családban nőttem fel. Mindig is fontos volt számomra Isten. Rengeteg dologban megsegített, amelyekért nagyon hálás voltam neki. Ebből adódóan igyekeztem is betölteni a vallási »szabályokat«, próbáltam Istennek ezekkel megfelelni, míg arra jutottam, hogy bárhogyan is próbálkozom, nem tudok betartani mindent. Így belefáradva úgy döntöttem, inkább felhagyok ezekkel a dolgokkal, mintsem képmutató keresztényként éljek. Itt a Szegedi Tudományegyetemen tartott evangelizációs alkalmak hatására – már több kanyart megtéve az életemben – jutottam arra a felismerésre, hogy csak akkor tudom betölteni ezeket a dolgokat, ha befogadom az Úr Jézust a szívembe mint élő személyt. Egyedül ő képes tökéletessé tenni minket, és egyedül a vele való kapcsolatban várhatunk kiteljesedést és örömet az élet minden területén.”

Váczi István: „Katolikus nevelésben részesültem, ami egy kezdeti általános ismeretnek elegendő volt. A feleségem egyik barátja meghívott minket egy egyetemi előadásra, így egyre több hívő emberrel lett kapcsolatunk, sok mindenkit megismertem a Szegedi Új Remény Baptista Gyülekezetből. De szeptemberben volt egy törés (térdműtét) az életemben, amikor is elkezdődött a hitéletem. Megismerkedtem egy testvérrel, akiben hatalmas szeretet (isteni szeretet) volt felém, és elhívott a bemelegítésére, ott szólított meg az Úr Jézus. Elkezdtem olvasni a Bibliát, és ezzel párhuzamosan az egyik házi csoport látogatója lettem; elkezdtük a párommal a jegyesoktatási tanfolyamot, és azon a szép napon (2012. március 9.) Sipos Márk segített teljesen befogadni Jézust az életembe. Erre az ígére gondolok, ha valami próba előtt állok: »Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?« (Róm 8,31) Tudom, hogy sok mindenben erősödnöm kell, de érzem, hogy Isten nélkül nem tudok már élni, mert ő itt él bennem. Amit ő tervezett az életemmel, azt emelt fővel elfogadom, és azért imádkozok, hogy olyanná formáljon, amilyennek látni szeretne. Kívánom, hogy mindenki ismerje meg személyesen teremtető és szerető Istenünket.”

Biblikus konferencia a Magyar Tudomány Ünnepe

A konferenciát megnyitja dr. Almási Tibor rektor, mellette dr. Szécsi József, a konferencia szervezője, valamint az előadók egy csoportja a hallgatókkal

Lehet-e szenvedélyesen kutatni, szeretni a Szentírást, mi újat fedezhetünk fel eközben a szupermodern 21. század áradatában élő, kérdéseivel küzdő ember számára?

A Baptista Teológiai Akadémia zsúfolásig megtelt előadótermében, még a folyosón is helyet kereső hallgatóság előtt november 28-án nyolc, különböző felekezetekből érkező előadója tanúságot tett rendkívül magas szintű ismereteiről, Isten ígéjének megismerése iránti olthatatlan vágyáról. Az előadások fókuszában a korai kereszténység által használt ószövetségi szentírás, a Septuaginta állt, amit a zsidóság tudós rabbijai fordítottak le görög nyelvre három évszázaddal korábban.

Intézményünk rektora, dr. Almási Tibor nyitotta meg a konferenciát, kiemelve a „hetvenes” fordítás jelentőségét, amely önmagában is fontos lépést jelent a kinyilatkoztatás történetében. Elsőként Martos Levente Balázs, a Győri Hittudományi Főiskola tanára beszélt Márk evangéliumának ószövetségi szövegahagyományairól, rámutatva, hogy az Újszövetségben szereplő ótestamentumi utalások jórészt a LXX szövegét tükrözik.

Kustár Zoltán, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem professzora a héber kánonban nem, de a Septuagintában megtalálható könyvek jelentőségéről szövegezett a Makabeusok könyvei alapján, amelyek az Ó- és Újszövetség közötti kor nélkülözhetetlen tanúi. Tarjánai Béla, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának nyugalmazott professzora egy kutatói életpálya tapasztalatainak távlatá-

ból vizsgálta az Újszövetségben idézett ótestamentumi szövegek héber kánonhoz és Septuagintához való hasonlóságát. Kijelentette, a kereszténység felelőssége kezdettől, hogy szakemberek segítségével olyan bibliafordítást adjon az emberek kezébe, amely elegendő az üdvösségre.

Kormos Erik, az Adventista Teológiai Főiskola tanára beszélt az Újszövetség nyelvezetét ért görög, latin, arám hatásokról, kiemelve, hogy az Újszövetség görög nyelvezete szembetűnő hasonlóságot mutat a Septuaginta nyelvezetével.

Lőrinc Levente, intézményünk oktatója, két éves cambridge-i tanulmányai közben hazajött e jeles alkalomra, hogy ízelítőt adjon kutatási területét érintően Jób könyve görög nyelvű fordításainak fordítástechnikai kérdéseinek elemzéséből. A teológia szakembereit legjobban izgalomba hozó fordítási jelenségeket ennél a könyvnél találjuk. Uhrmann Iván, az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem tanára adott kitekintést a korabeli zsidóságot érő hellén kultúra hatásaira. Takács Gyula professzor, a PPKE Hittudományi Karának magántanára gyakorlati példákkal szemléltette a héber és görög nyelvű igazsagszövegek fordítási kérdéseit. Kiemelte mind a héber, mind a görög fordítás önálló jelentőségét. Zárásként pedig Szécsi József, intézményünk tanára, a konferencia szervezője ismertette Eszter könyve görög szövegéhez fűzött teológiai feljegyzéseit.

Az előadások gazdag anyagát a BTA megjelenteti a *Veritas et Vita* című folyóiratában.

Újvári Ferenc

A figyelmes résztvevők gyülekezete

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”

Négy új testvérünk adta hullám-sírba régi életét, ezzel csatlakozott a Szegedi Új Remény Baptista Gyülekezetben Isten családjához, és kezdett új életet Krisztusban. A régi elmúlt, és minden újjá lett! Ezúton is köszönjük a Szegedi Baptista Gyülekezetnek, hogy imaházukban 2012. november 24-én biztosították számunkra a beme-rités lehetőségét.

Tóth Sándor, a debreceni Új Remény Baptista Gyülekezet lelkipásztora az életünkben bekövetkező *változás* feltételéről tanított minket a Máté 13,18-23, a magvető példázata alapján. Az első három szívben, akik csak hallották az igét, nem történt változás. A jó föld, az Isten számára „bevethető” szív, *érti is* az igét. Az ő élete 30-, 60-, 100-an-nyit terem. Azután, akik értjük és meg is éljük tetteinkben az igét, megállunk majd Jézus Krisztus előtt, aki a szemünkbe nézve kimondja majd azt a csodálatos mondatot, amiért egy életen át harcoljuk a hit nemes harcát: „Jól van, jó és hű szolgálóm...”

Szabóné Vali ÚRBGY

Szegedi beme-ritkezők bizonyá- gátételei

Albert Mária: „Gyerekkoromban szüleim nagy szeretettel neveltek. Férjhez mentem, született két csodálatos gyermekünk. Sajnos az életünket nem a szeretet és tisztelet jellemezte, hanem inkább a hangos, viharos veszekedések, amit 21 év után különköltözés követett. Közben szüleim is meghaltak, és bennem egy világ omlott össze. Elvesztett a szeretetforrásom, amiből eddig táplálkoztam, erőt merítettem. Párkapcsolatoktól, okkult tanfolyamoktól vártam a »csodát«, ami természetesen elmaradt. A már megtért lányom kért, hogy menjek el vele a Szegedi Új Remény Baptista Gyülekezetbe, mert látja, hogy nagy szükségem van rá. Ott egy olyan közösséget találtam, ahol nagyon nagy szeretettel vettek körül, és az volt a legcsodálatos-

sabb felismerés, hogy mindenkinek szemé- lyes kapcsolata van Jé- zussal. Istentisztelet alatt megértettem, hogy Isten a bűnös embereket is szereti, beleértve engem is, csak a bűnt utálja. Jé- zus Krisztus le akarja venni a terheinket, hogy ő cipelje, és segí- teni fog, hogy az éle- tünk helyreálljon. Ő

mindenhez erőt ad, ha befogadjuk Jé- zust a szívünkbe és megtérünk. Pár hónap múlva annyira megérintett Is- ten Szentlelke, hogy befogadtam Krisztust a szívembe. Pille könnyűnek éreztem magam és nagyon, de nagyon boldognak. Sírtam, mint egy kisgye- rek, és úgy éreztem, hogy ismét van Édesapám.”

Vácziné Hős Piroksa: „Az én életem Jézus nélkül nagyon képlékeny volt és bizonytalan. Kisebb koromban sokat hallottam Istenről, először a nővérem- től, majd evangélikus és református hittanórákon is, de oda inkább a süte- mények miatt jártam, amiket ott lehe- tett kapni. Később, amikor leállam- vizsgáztam, az egyetem után egyre mélyebbre csúsztam, belementem kü- lönböző okkult dolgokba: horoszkó- pozás, wicca alapelvek tanulmányo- zása, jóga, reiki, meditáció stb. Ezeket már nagyon megbántam!! Egy barát- nóm mesélt nekem sokat Jézusról és az ő hitéről, ami elgondolkosztatott, és elkezdtem Bibliát olvasni mindezek mellett. Amikor egyedül voltam és folytatólagosan olvastam a Bibliámat, eljött a János 3,16-os rész: »Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.« Ekkor elmondtam a Biblia végén lévő kis mintaimádságot, majd ezt követően kezdtem járni istentiszteletre és egy evangelizációs sorozatra, ahol ismé- telten imádkoztam érte, hogy Jézus Krisztus jöjjön az én életembe, vál- toztassa meg azt, és hogy bocsássa meg a bűneimet. Azóta más az éle- tem. Tudom, honnan jöttem, hová tartok, és személyes kapcsolatom van Istennel, az okkult dolgoktól el- fordultam teljesen, hiszen tudom, hogy Isten szemében utálatos dol- gok azok. Kaptam egy csodálatos férjet, jó munkahelyet, és sok örö- mel várom a jövőmet, mert Isten ne- kem reményteljes jövőt, és nem rom- lást tervezett. Amen!”

Gyermekebemutatók

Ócsán november 18-án, va- sárnap délelőtt **Juhász Attila** és fe- lesége, **Sára** először hozták el el- sősülött gyermeküket, **Noelt** az Úr házába, hogy hálát adjanak érte, és az Úr oltalmára bízzák őt. A gyermekebemutatót **Lukács Ta- más** lelkipásztor végezte a 27. zsoltár 4-5. verse alapján.

November 25-én, vasárnap dél- után **Csóka Dávid** és felesége, **Re- beka**, négy gyermekükkel együtt jöttek, hogy az újszülött **Teofilra** is Isten áldását kérjék. **Nemeshe- gyi Zoltán** lelkipásztor a 128. zsoltárt olvasta fel, imádkozott Teofilért, és a gyülekezet szere- tetébe ajánlotta őt.

Szentendrén **Csontos András** és **Csontosné Pető Hajnalka** kislányá- ért, **Anitáért** adunk hálát novem- ber 11-én. A szolgálatban aktív há- zaspár hat évet várt a gyermekre, akit Isten a vártnál korábban, szü- letése körüli bonyodalmakkal, de végül is egészségesen adott a ke- zükbe. **Dani Zsolt** lelkipásztor a 112. zsoltár igéivel köszöntötte a kis családot és imádkozott a gyermekért.

Sebestyén Szabolcs és felesége, **Eszter** egy hét múlva, november 18-án ajánlották **Hanga** nevű kis- lányukat az Úr Jézus szeretetébe. Hanga sem egyszerűen jött a vi- lágra. Az édesanya, **Eszter** bi- zonyoságtétele után lelkipászto- runk a 2Tim 1,3-7 és 14. verseivel bátorította a szülőket. (**Antal László**)

Mindaddig... Hálás visszatekintés a Dömsödi Körzetben

Néhány mondatban szeretnénk összefoglalni – így az év fordulóján – azokat az örömteli eseményeket, amelyek körzetünkben történtek, visszafelé haladva az időben.

December 9-én a dunaújvárosi gyülekezetet láttuk vendégül Dömsödön. A lelki áldások elvétele közben különlegesen finom ebéddel szolgáltunk a körzet testvérisége felé is, viszonzva a dunaújvárosiak szeretetteljes fogadtatását, hisz november 21-én náluk vendégeskedtünk az ottani hálaadónapon szintűgy roskadásig megterhelt asztalok mellett.

Az új kiskunlacházi imaház

Október 7-én volt az új kiskunlacházi imaház ünnepélyes megnyitása. Az eseményről a *Jó Pásztor* részletes képes riportban számolt be, ugyanúgy, mint a helyi sajtó és média.

November 2-án a zsúfolásig megtelt lacházi imaházban adventi hangversenyt tartottunk neves baptista művészek közreműködésével.

Szeptember 9-én Baján ünnepeltük a dunavecsei *Majnár Ágnes* és a bajai *Kiss Viktor* menyegzőjét.

Július 29-én volt a szőkepusztai konferencia, és a következő héten a gyermektáborozás. Az idén főleg a Dömsödi Körzet gyermekeit látta vendégül a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány.

Pünkösdkor, május 27-én, Dömsödön két fiatalember indult el az Úr Jézus követésére. *Sándor Dávidot* és *Majnár Mátét* dr. *Almási Mihály* lelkipásztor testvér merítette be. Istené legyen a dicsőség!

Dömsödi tudósító

A 75. mérföldkő Jubileumot ünnepelt a csömöri gyülekezet

Eszes Zoltán lelkipásztor köszönti az ünneplő gyülekezetet

Gyülekezeteink történetében, akárcsak saját életünkben is, hála adnak okot a jubileumok. A kerek évfordulók olyanok, mint hosszú úton a magaslatok. Az ember megáll egy pillanatra, örül a már megtett útnak, visszatekint, hogy honnan is indult, mennyit haladt eddig, s utána belegépek a messzeségbe: merre is tovább? A megkezdett úton haladva évfordulóink mint felbukkanó mérföldkövek arra készítetnek, hogy vegyük észre, miközben az idő múlik, életünk változik, generációk mennek és újak jönnek, a kezdetekkor lefektetett alapelvek és a kitűzött célok nem változtak. A gyülekezet ma is Jézus Krisztusé, az ő oltalmában élhetünk, és a valaha lelkesen elindult misszió folytatása pedig a mi kötelességünk. Miután pedig Isten áldását kértük, és hálát mondtunk

Mónus Dániel testvér emlékei között kutat

az eddig megtett utért, megújult erővel indulunk tovább.

Ez történt 2012. szeptember 23-án Csömörön is, amikor Eszes Zoltán lelkipásztor vezetésével megalakulásának 75. évfordulójára emlékezett a gyülekezet. Öröm lengte át az egész napot, mert sokan érkeztek vendégek is, akik vagy elszármaztak Csömörről, vagy már nem járnak a gyüle-

kezetbe, de a régi emlékek megdobbantották a szívüket. Öröm volt a vizionálás. Az igehirdetések és a személyes visszaemlékezések is mind a kollektív hála szavát erősítették, és ezek a beszédek, imádságok a nap végére egy láthatatlan hálaoaltárra épültek fel.

Megszólaltak az elmúlt 75 év szolgálattevői között Mónus Dániel lelkipásztor, Dobner Béláné és Nagy Benjáminné lelkipásztorozvegyek, akik mind az Úr hatalmas erejéről tettek bizonyosságot, visszaemlékezve szolgálati éveikre. A gyülekezet történetének kronológiáját Hegyesiné Nagy Ibolya ismertette, miközben felvillantak a gyülekezet történetének archív képei. Különös hangsúllyal emlékeztek arra, hogy a csömöri misszió *Prohászka István* megtéréssel kezdődött, aki továbbadta az evangéliumot férjének, *Prohászka Istvánnak*, akivel azután együtt is merítkeztek be. Ők voltak azok, akik helyet adtak a kicsiny bibliázgató csoportnak, és így fejlődhetek ma is élő gyülekezetté. Az induló kis csoportot segítették a rákoscsabai hívők is, akiknek egy csoportja most együtt örült a jubiláló csömöriekkel. Zenészeik ünnepélyessé tették a megemlékezést, és lelkipásztoruk, ifj. László Gábor pedig Isten ígétét hirdette. A jubileumi istentisztelet végén a gyülekezet történelméért, az Úr vezetéséért mondott hálaadó és könyörgő imádságot Marosi Nagy Lajos testvér, aki hat esztendőn át volt a csömöri gyülekezet szolgáló tagja. Az ünnepi alkalmat szeretetvendégség zárta, ahol sok régi testvér talált egymásra.

Egy jelenvolt

Az Úr közeli visszatérésének hirdetői

Mészáros Kornél, Vass Ferencné, Békési István, Tóth Lászlóné, Hetényi Lajos

Június 10-én rég várt örömmünneünk volt Komlón. Az istentiszteleteket hónapok óta rendszeresen 10-15 látogató keresi fel. Közülük hárman hűségesen jártak a lelkipásztorunk, Hetényi Lajos testvér tartotta törekvők órájára is. Életük, gondolkodásuk változása mindenki számára látható volt, ezt biznyságtételeikkel, imáikkal is megerősítették, és a bemerítés-sel megpecsételték.

Tóth Lászlóné Livia gyermekkorában járt gyülekezetbe, de felnőttként messze sodródott Istentől. Hívő édesanyja imái meghallgattattak. Munkatársnője hívására jött el a gyülekezetbe, majd a női körök alkalma szorgalmas látogatója lett. Megtapasztalta Isten megbocsátását, segítségét, gyógyítását, átadta életét Megváltójának, és hűségesen szolgál a családjában is.

Vass Ferencné Gyöngyi néhány éve az imaházzal szemközt lakik. Egyszer eljött, és a hangzó ige megérintette a szívét. Hálás Istennek, hogy hazavezette, és most már hozzá tarthat. Családja nem hívő, kezdetben nem nézték jó szemmel az életében történt nagy változást. Amikor a bemerítésre készülve verseket olvasgatott, fia, Szalai Péter hirtelen elhatarozással írt egyet neki:

Az Úr áldása

Áldását kérem az Úrnak,
Feletem az évek múlnak,
Mégis látom a jövőt, a szépet,
Látok sok gyönyörű képet.

Istenem elem tárta a jövőt,
Nem ad rám sötét szemfedőt,
A jövőm szép és áldott az Úr által,
Ahol az igaz hívő mindent felvállal.

Vállalom a hitet és a szeretetet,
Vállalom az áldozatot és a kegyeletet,
Vállalom, hogy hitű leszek,
Vállalom, hogy mindent az Úr akarata szerint teszek.

Boldoggá ez tehet majd engem,
Tudom, még sok dolog van, mit meg kell tennem

Az Úr az én Megváltóm,
Ő vezet át engem ezen a világon.

Azért imádkozunk, hogy amit az édesanyjának írt, az ő életében is valósággá váljon.

Békési István már 18 éve kereste Istent. Nem tudott a gyülekezetéről, nem volt hívő ismerőse. A vasárnap délelőtti istentisztelet után rendszeresen többek imádkoznak a gyülekezetért, városunkért. Az egyik ilyen alkalom fő imatémája volt, hogy Isten küldjön embereket közenk. A következő összejövetelen megjelent István. Felismerte az Úr Jézusban szabadítóját. Újra és újra hálás szívvel köszöni meg Istennek, hogy meggyógyította, és így sokféle módon szolgálhat lakótársainak az otthonban, ahol él.

Örömmel fokozta, hogy volt lelkipásztorunk, Mészáros Kornél testvér szolgált köztünk ezen a napon.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

KOMLÓ: Sásdi Lászlóné Leitkam Zsuzsa testvérünk temetése július 13-án volt. Váratlanul, de nem felkészületlenül érte a hazahívó szó. 77 éves volt. Konyháját ebéd után rendbe tette, munkáját befejezte, amikor rosszul lett. Örömteli bizonyossága volt, hogy Jézus „eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet”.

TÜRKEVE: Az ősz folyamán a vizontlátás reményében elkészöntünk özv. Tóth Károlyné Magyar Margit testvérnőtől (89) Túrkevéen. Az éneklés szolgálatát a kondorosi és a karcagi testvérekkel végeztük.

SZIGETSZENTMIKLÓS: Cs. Szabó Bálint szeptember 24-én, 67. évéhez közeledve, kórházi ágyon kapta Urától a hazahívó szót. Hirtelen kellett elmennie, de reménységünk, hogy lélekben felkészülten állhat Megváltója előtt. 55 éve döntött Krisztus mellett. A szeretet Istene adjon neki mennyei örökséget!

BP., RÁKOSCSABA: Szilágyi József testvért hosszan tartó, súlyos betegségéből, 83. évében hívta haza Ura. A feltámadás reményében búcsúzó gyülekezet hálaadással emlékezett az énekkar, a vonós- és a pengétszenekar egykori tagjára. Minden időben példamutatóan hirdette az evangéliumot az imaház falain kívül is. Temetésén, szeptember 14-én Mészáros Kornél testvér prédikált.

- Hajnal Istvánné Németh Olga 88. évében, nyolc évig tartó özvegyesség után költözött el. Testvérnőnk érezte halála közeledtét, tudatosan felkészülve, békességben ment el. Életét a csendes, megbízható szolgálat jellemezte. Elöljáró férje mellett hűségesen szolgálta Urát. Aktívan részt vett a női kör munkájában. Temetésén, szeptember 25-én lelkipásztorunk hirdette az ígét.

- Ifj. Pálincás Bélát 64. évében érte a halál. Hívő családban nevelkedett. Édesapjával gyakran járt a rákoscsabai imaházba. Nyugdíjas éveit szerető családi légkörben töltötte Csengerújfaluban. Temetésén a péceli baptista temetőben 2012. november 15-én gyülekeztünk lelkipásztora szolgált.

Idei első advent Nyíregyházán

Az Újpesti Baptista Gyülekezet harangjai hívogatták az embereket az Isten házába Nyíregyházán december 2-án. Immár rendhagyó alkalommá vált, hogy Magyarország keleti csücskén lévő városunkba el látogasson időközönként és szolgáljon az újpesti gyülekezet harangzenekara. Idén, az Emmaus Evangélikus Templomba vártuk testvéreinket, ahol 180 érdeklődő tekintet és fül figyelte a mennyei dallamot felcsendítő harangokat. A templom szomszédságában lévő szeretetotthon lakói 130-an pedig szobájukban követhették figyelemmel az istentisztelet minden mozzanatát zárt videorendszer segítségével.

A közös énekeket a nyíregyházi baptista fiatalok vezetésével énekelhettük.

37 harang, 11 zenész, 1 karmester, és időnként kamarakórusok alakuló zenészek + 6 lelkipásztor + 2 operatőr közreműködésével történtek a szolgálatok. A zenekart vezénylő *Simon Norbert* újpesti diakónus, az MBE gazdasági igazgatója röviden ismertette és bemutatta a zenekar történetét.

Egy-egy zeneművet követően megszólaltak az Ige hírnökei:

Bozorády András helyi evangélikus lelkész; *Bozorády Zoltán* evangélikus lelkész-esperes; *Szommer Hajnalka* teológus (Újpest); *Hecker Márton* metodista lelkész; *Zsarnai Krisztián* evangélikus lelkész-esperes; *Papp Szabolcs* újpesti diakónus; *Jónás Miklós*, a Testvérközösség lelkésze, és *Cserés Attila Barnabás* baptista lelkipásztor.

Nagy hangsúlyt kapott az a tény, hogy mi várjuk feltámadott Urunk visszajövetelét, mert igen közel van az a nap! – Ezért te is légy készen, hogy ne érjen váratlanul az a nap téged!

Az alkalmat *Cserés Attila Barnabás* vezette, és a végén köszönte meg Istennek és a szolgálattevőknek, hogy együtt vallhattuk meg hitünket és reménységünket – aminek nagy jutalma van!

Soli Deo gloria!

Cserés Attila Barnabás
lelkipásztor

Áldozat vagy alamizsna?! – folytatás a címloldalról

Mindketten nyugdíjasok, és a piacolás egy kis pluszt hoz a konyhára.

Lassan ballagnak most is, és a gumikerekű kiskocsi szinte hangtalanul gurul utánuk.

– Tudod – szólalt meg váratlanul Sándor bácsi –, még mindig foglalkoztat az esti ige. Hogy milyen nagy áldozatot hozott Mária, amikor megkente az Úr Jézus lábait a drága nárduskenettel. Nagy áldozat volt! – ismételte.

– Háromszáz dénár értékű volt. Nagy pénz lehetett az akkoriban! – hűmmögött Margit néni.

– Bizonyosan az! De jót tenni, áldozatot hozni manapság is lehet. Meg az Úr Jézus mondta is, hogy szegények mindenkor lesznek veletek – fejezte be a gondolatot Sándor bácsi.

Szótlanul lépkedtek tovább, de mindkettőjük szívében az utolsó mondat visszhangzott: – Szegények mindenkor lesznek veletek!

A piacra érve a szokott helyen lepakolták a ládákat. Az egyikben krumpli, a másikban alma volt. Hopp, az egyik alma a ládából kiesett. Sándor bácsi felvette, megtörölte a kabátja ujjába, és visszatette a többihez. Utána most is, mint más kor, hazaindult. Az árusítással Margit néni foglalkozott, és az üres ládával egyedül is elboldogul piac végén. A kisváros lakói közül voltak, akik rendszeresen nála vásároltak. Most is jöttek az ismerős vevők, és fogyott szépen az alma is, a krumpli is. Csak a ficánkoló almának nem akadt vevője, hárman is visszaadták Margit néninek, hogy legyen szíves kicserélni, mert hibás! Tényleg kicsit férges volt, meg az előbbi pottyánás máris barna foltot hagyott rajta.

Amikor éppen nem volt vásárló, Margit néni a szomszédjával beszélgetett. Régi ismerősök. Kérdezték egymást a gyerekek, az unokák felől. Majd szóba került a munka, a kert, meg hogy milyen drága a vegyszer, és még az is, hogy milyen gyógyteát kell inni epegőrcs esetén.

Egy csendes percben azt vette észre Margit néni, hogy gondolataiban ismét visszhangzik: „Szegények mindenkor lesznek veletek! – Szegények mindenkor lesznek veletek!”

Jónak ígérkezett a mai piac is. Már csak alig 2-3 kilo krumpli meg talán ugyanannyi alma lehetett a ládákban, amikor meglátta Mária néni. Mária néniről azt kell tudni, hogy szinte mindig végigsétál, végigcsó-

szog a piacon. Nem kér soha semmit, de ki ezt, ki azt ad neki. Van, aki néhány krumplit, más egy-két paprikát, van, aki néhány paradicsomot. Persze van olyan is, aki – mikor meglátja – gyorsan rendezgetni kezdi a kosarait, másnak meg éppen akkor akad valami fontos közlendője, megbeszélője a szomszédjával. Pedig Mária néni mindenki ismeri. Ismerik nehéz életét. Tudják azt is, hogy nincs nyugdíja, valamelyes kis segílyt kap, abból él. No meg amit jószívú emberektől kap. Most is éppen hangos köszönőmmel nyugtázza, amint egy asszony két tojást ad neki. Félve teszi a kosarába, nehogy eltörjön. Csoszog tovább. Éppen Margit néni elé ér, aki máris gyors mozdulattal az almásládjába nyúl.

– No, azért nem a legszebbet adom Márinak – gondolta magában, és azt az almát adta oda, amit már három vevő is visszaadott neki. Mária néni illendően megköszönte, sőt még hálálkodva azt is hozzátette, hogy: Adjon a Jó Isten százannyit helyette!

– Százannyit! Hm! Százannyit! – Elégedett mosoly suhant végig az arcán.

– Százannyit?? Miiiit? Százannyit?? – gondolta végig megdöbbenve Margit néni. – Az idén milyen sok szép, egészséges almánk termett, és én mégis a hibásat adtam oda – cikázott át gondolatain. Százannyit... százannyit... úgy érezte, hogy a férges alma süti a tenyerét... pedig az már rég Mária kosarában volt. – Mária néni! Mária néni! Várjon! – lépett az idős asszony után, és kezébe nyomott két szép, egészséges almát.

– Amit az előbb adtam, az... az... férges volt. Mondta magyarázatul a csodálkozó asszonynak.

Lehajtott fejjel lépett vissza ládái mellé, és lelkiismerete megszólalásaként újra hallotta a jól ismert mondatot: „Szegények mindenkor lesznek veletek!”

– Istenem! Bocsáss meg! Tanítottál, tanítasz, és én mennyire nem figyelek rád! Milyen nehezen értem meg és élem meg, amire tanítasz! – sóhajtott fel.

...és a következő vásárló nem tudta, hogy miért gördül le két könnycsepp Margit néni mindig vidám, mosolygós arcán.

Sajben Mihályné